

kunne beherske det store Antal Vælgere og Valgene derved blive saa eensidige, at der let kunde komme et meget skadeligt Resultat deraf. Derfor som vi, som sagt, ved Endringsforslaget kunne bidrage til at vække et nyt Liv i Communen, saa troer jeg, man har udrettet noget Godt, og dersom ikke over Halvdelen af Vælgerne kunne forene sig om skriftlig at begjære disse Valg, saa finde vi, det er bedre, at det bliver, som det nu er. Jeg vil derfor haabe, at den ærede Minister ved nærmere Eftertanke vil bifalde Udvalgets Forslag, idet vi Alle ere blevne enige om, at den foreslaaede Fremgangsmaade er den solideste, man kunde tænke sig. Hvad angaaer det, den ærede Minister bemærkede angaaende Havnecommissionerne, da havde alle Udvalgets Medlemmer fundet, at det, idetmindste for Tiden, er altfor farligt at overlade Valget af Medlemmer til disse Commissioner til directe Valg, og derfor have vi foreslaaet at lade dette Valg blive hos Borgerrepræsentationen i det Hele. Man maa vel erindre, at det er et forholdsviis ringe Antal af en saadan Byes Borgere og sædvanlig kun en meget ubetydelig Deel deraf, som er skiftet til at sørge for de Forretninger, der høre til Havnecommissionerne, og at det tillige er en ganske overordentlig vigtig Sag at faae denne Commission sammensat af de dygtigste, og meest indflydelsesrige Folk i disse Byer, hvis Vee og Vel meget ofte næsten alene beroer paa, at Havneaffairerne besthres saa godt som muligt. Jeg kan derfor ikke troe, at det for Dieblisset vilde være klogt at lade Havnecommissionens Medlemmer vælges ved directe Valg, og derom har som sagt hele Udvalget været enig. Til Slutning kan jeg ikke nægte mig selv den Fornøielse at gjøre det ærede Medlem for Bornholm (Rosob) opmærksom paa, at naar han i de her indbragte Lovforslag vil undersøge og forfølge, hvilke Ord der ere fremmede, og hvilke der ere danske, saa vil jeg anbefale ham et Ord, der findes i en Anmærkning til Texten i Lovudkastet, hvor der staaer „Incurie“. Det er et strengt fremmed Ord, der er sat ind, og jeg haaber, han vil tage fat derpaa under den næste Behandling af det foreliggende Lovudkast.

Ordføreren: I Anledning af hvad den ærede Taler nu yttrede, skal jeg gjøre opmær-

som paa, at der ikke kan stilles Endringsforslag til Noget, der er sat nedenunder et Lovforslags Text som en opløsende Bemærkning, der ikke skal gaae over i selve Loven. Med Hensyn til hvad den ærede Minister udtalte, skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger. Fleertallet af Udvalgets Medlemmer har ikke lagt nogen særdeles Vægt paa Forslaget under Nummer 3; de have dog antaget, at det vilde være rigtigst ikke at opstille denne Straffe. Det ærede Thing vil nu have hørt den Betænkelse, som den ærede Minister i den Henseende nærede med Hensyn til nogle Byer, og det vil altsaa nu kunne overveie, hvorvidt denne Betænkelse er saaledes, at det bør forkaste det af Udvalget stillede Forslag. Med Hensyn til Forslaget under Nummer 4 kan jeg ikke være ganske enig med den ærede Minister om, at man kan slutte fra Valgloven for Rigsdagen. Til at være Medlem af Borgerrepræsentationen udfordres der et meget nøiagtigt Kjenndskab til personlige og locale Forhold og til Forretningsførelsen, medens der paa Rigsdagen ikke fordres saadan local Indsigt, idet netop Rigsdagsmedlemmerne komme fra samtlige Landets Egne og skulle søge at bringe Harmoni i Lovgivningen for alle Deles Vedkommende. Udvalget har meent, at man, ved at indsette dem Alle paa eengang som nye, let vilde kunde foranledige en Standsning i Forretningsførelsen; som kunde være betænkelig, dersom ingen af de forrige Medlemmer, som vel kunde tænkes, bleve gjenvalgte. Med Hensyn til Forslaget under Nummer 5 er det en Selvfølge, at forsaavidt Thinget nu vedtager Forslaget, og den ærede Minister stiller Endringsforslag til 3die Behandling, vil Udvalget underkaste disse Endringsforslag en nøie Overveielse; det ligger i, hvad jeg sagde i mit foregaaende Foredrag, at Fleertallet af Udvalget har foretrukket for sit Vedkommende en Redaction som den, den ærede Minister erklærede sig for, hvoraf følger, at Fleertallet idetmindste med Fornøielse gaaer ind paa et saadant Forslag. Det er ganske vist, at kan man betroe Borgerne at vælge Medlemmer til Borgerrepræsentationen, uagtet man ikke kan sige, at det er aldeles fremmed, at kun 5, 6 eller 7 indfinde sig til at vælge, og at der i ethvert Fald meget